

Marzena Lipska-Toumi

SPRAWOZDANIE Z UROCZYŚĆCI NADANIA DOKTORATU *HONORIS CAUSA* ZBIGNIEWOWI WOJCIECHOWSKIEMU

DROHOBYCZ, 14 LISTOPADA 2012 ROKU

Rada Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Iwana Franki w Drohobyczu dnia 20 września 2012 r. podjęła decyzję o nadaniu tytułu doktora *honoris causa* partnerom uczelni: polskiemu ekonomiście dr. hab. Kazimierzowi Krupie z Rzeszowa oraz działaczowi politycznemu Zbigniewowi Wojciechowskiemu z Lublina, który w 2011 r. w ten sam sposób został wyróżniony przez Lwowską Narodową Akademię Sztuk Pięknych „za kulturalną, samorządową, społeczno-charytatywną i gospodarczą współpracę na rzecz pojednania polsko-ukraińskiego”.

Wręczenie nominacji odbyło się 14 listopada 2012 r., na uroczystym posiedzeniu Rady Drohobyckiego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Iwana Franki.

W uroczystości udział wzięli: Jarosław Drozd, konsul generalny Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie, przedstawiciele Lwowskiej Akademii Sztuk Pięknych z rektorem Andrijem Bokotejem na czele i przedstawiciele społeczności oraz kół naukowych z Rzeszowa i Lublina.

W dalszej części uroczystości prof. Myron Babiak, dziekan Wydziału Oświaty Ekonomicznej i Zarządzania, przedstawił pierwszego nominata – doktora ekonomii, profesora Uniwersytetu Rzeszowskiego K. Krupę, który po ogłoszeniu nominacji wygłosił referat nt. „Zastosowanie algorytmów genetycznych we współczesnym zarządzaniu”.

Po jego zakończeniu, prof. Nadija Skotna, rektor Uniwersytetu Drohobyckiego, wręczyła Profesorowi dyplom doktora *honoris causa* nr 22, w treści którego podkreślony został „znaczący wkład w rozwój naukowej i akademickiej współpracy, umocnienia dobrosąsiedzkich stosunków pomiędzy Ukrainą a Polską”.

Następnie głos zabrał prof. Myron Czerniec, prorektor uczelni drohobyckiej do spraw współpracy międzynarodowej, który scharakteryzował drugiego nominata – Z. Wojciechowskiego: „Urodzony 1962 roku Zbigniew Wojciechowski, którego dziś nominujemy do tytułu doktora *honoris causa* naszej uczelni jest osobą dobrze znaną zarówno u siebie w kraju, jak i na Ukrainie. Jest prawnikiem, politykiem, działaczem społecznym, byłym wiceprezydentem miasta Lublina, posłem na Sejm IV kadencji. Absolwent Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, pan Zbigniew jest fundatorem Europejskiego Centrum Oświatowego Polsko-Ukraińskiego pojednania im. Bogdana Osadczyka, założycielem i przewodniczącym Towarzystwa „Wspólne Korzenie”, organizatorem licznych festiwali kultury ukraińskiej w Polsce, prezentacji, wystaw polskich artystów na Ukrainie. W okresie wiceprezydentury miasta Lublina zainicjował otwarcie w mieście konsulatu generalnego Ukrainy, który już od lat owocnie działa. Był też inicjatorem kilku akcji pomocy dzieciom Czarnobyla. Pięciokrotnie był obserwatorem na wyborach prezydenckich i parlamentarnych na Ukrainie, w tym roku – w województwie lwowskim. Jest wielkim przyjacielem Ukrainy. Nagrodzony został Złotym Krzyżem Zasługi RP i jest doktorem *honoris causa* lwowskiej ASP”.

Po prezentacji Z. Wojciechowski wygłosił referat pt. „Unia narodów – przyszłością Europy. Od Unii Lubelskiej i Hadziackiej do Unii Europejskiej”, który wywołał duże zainteresowanie wśród obecnych. W referacie mówił zarówno o wspólnej, nie zawsze łatwej, przeszłości i wizji przyszłości narodów polskiego i ukraińskiego. Przytaczając słowa Jerzego Borzęckiego, Wojciechowski zaznaczył, że „Unia Lubelska (1569) była zwrotnym punktem w dziejach Ukrainy... Niosąc nowe

---

idee obywatelskie i polityczne, a także tworząc nowe warunki rozwoju lokalnego patriotyzmu w inkorporowanych województwach, unia lubelska pomogła stworzyć świeckie społeczeństwo, wspólnotę kulturowo-polityczną, niezbędną do wykształcenia się świadomości narodowej. Takie społeczeństwo rozwinęło się pierwotnie w obrębie ruskiego stanu szlacheckiego, by rozciągnąć się z czasem na Kozaków, dzięki wywodzącej się ze szlachty starszyźnie. W ten sposób w reakcji na rozmaite wyzwania i kryzysy spowodowane przez unię lubelską powstały trwałe podstawy ukraińskiej świadomości narodowej”. Podkreślił również, że „Rzeczpospolita Obojga Narodów była w pierwszym rzędzie dziełem wielonarodowej społeczności obywatelskiej, a co się z tym wiąże, również społeczności wielojęzycznej i wieloreligijnej. Społeczności, która potrafiła przełamać ogromne przeszkody i znaleźć korzystne rozwiązania”. Zwrócił uwagę także na fakt, iż „Unia Lubelska była w ówczesnej Europie wzorem kompromisu politycznego i religijnego zapewniającego jej stabilność oraz wielowiekowe trwanie”. Swoje wystąpienie poświęcił także czasom współczesnym i miejscu Ukrainy w Europie: „UE czeka na Ukrainę, to czy Ukraina szybko lub czy w ogóle wejdzie do wspólnoty państw i narodów Europy, zależy przede wszystkim od samej Ukrainy, tzn. od jej władz i narodu ukraińskiego. Ukraińskie elity w kraju i za granicą, a zwłaszcza elity intelektualne, są w szczególności odpowiedzialne za losy swojego narodu i przyszłość państwa. Polska już przetrwała Ukrainie drogę do Unii i trzyma tam miejsce dla swoich braci-Słowian, Ukraińców. Jak przed pięciuset laty, również i dzisiaj, Moskwa jest niezadowolona z integracji Ukrainy z NATO [...] Podstawowe zasady, które Unia proponuje swym członkom, to: narodowe bezpieczeństwo, wspólny udział w społecznym i gospodarczym rozwoju, ochrona praw, swobód i interesów wszystkich członków wspólnoty. Przynależność do UE nie jest sprzeczna z kulturowym rozwojem każdego narodu, jego tradycji i historii”. Nominat podkreślił, iż głęboko wierzy, „że taki mądry, wspaniały i dumny naród, jak wy, bracia Ukraińcy, pokonacie trudności. Dzięki mądrej po-

lityce rządzących zachowacie narodową jedność i identyczność. Nasza wspólna historia pokazuje, że to jest możliwe”.

Przemówienie Z. Wojciechowskiego pobudziło zebranych do refleksji, zmuszając do zastanowienia się nad wyborem drogi rozwoju dla Ukrainy.

Następnie Rektor, wręczając Nominatowi dyplom doktora *honoris causa* z nr 23, podkreśliła, że po raz pierwszy przez uniwersytet nominowany został nie naukowiec, a polityk i działacz społeczny. Powiedziała: „Jestem przekonana, że nasza współpraca będzie się umacniać”.

Nowym doktorom *honoris causa* pogratulował konsul generalny RP we Lwowie J. Drozd, a także rektor lwowskiej ASP prof. Andrij Bokotiej oraz ks. prof. Józef Krukowski z KUL. Następnie, z okazji otrzymania tytułów, przeczytane zostały telegramy gratulacyjne między innymi z Warszawy, Lublina, Rzeszowa i Koszyc.